

[Gert Petersen]

parlament, der var ikke nogen lovligt valgte parlamentarikere, som kunne deltage. Men efter at det er blevet valgt, har man fået tyrkiske parlamentarikere i Europarådet. Det svarer efter min mening ærlig talt til, at man optog Polen, hvad jeg meget stærkt ville fraråde, så at polske parlamentarikere deltog i Europarådets arbejde. Det ville jeg være lige så stærk modstander af, som jeg er af, at de tyrkiske parlamentarikere under de forhold, som råder i Tyrkiet, deltager i Europarådets arbejde. Det lyder for mig, som om hr. Ole Bernt Henriksen her anlægger to målestokke, én, der gælder ét sted, og én, der gælder et andet sted. Det har vi jo været ude for så mange gange før.

Vi kræver i det dagsordensforslag, vi har stillet fra SFs side, ikke en eksklusion af Tyrkiet af Europarådet. Vi kræver, at parlamentarikerne, de tyrkiske skinparlamentarikere, forsvinder fra Europarådet. Det er ikke, fordi vi er 100 pct. enige med udenrigsministeren i hans fremstilling, men der er en logisk argumentation – det vil jeg for mit eget vedkommende slet ikke benægte – i selve problematikken i dette, at nu er der anlagt sag ved Domstolen, ved Menneskerettighedskommissionen, og så kan en egentlig eksklusions-sag være en afbrydelse heraf med visse følger, som vi ikke kan være så interesserede i.

De tyrkiske parlamentarikere må vi kunne forlange forsvinder fra Europarådet. Der er 2 helt åbenbare grunde til det: for det første, at situationen i Tyrkiet er, som den er, at de er valgt på den måde, de er valgt, altså igen denne selektive proces, når det drejer sig om opstilling af kandidater. Dermed er der ikke tale om et frit parlament. Den anden årsag er, at disse skinparlamentarikere jo deltager i Europarådets arbejde helt på lige fod med alle andre, og de kan blive tungen på vægtskålen i forskellige situationer. Det vil altså sige, at her kommer et ikke-demokratisk element ind og kan spille en reel rolle ved afstemninger i Europarådet. Det er da en fuldkommen urimelig situation.

Jeg vil i øvrigt godt høre – det ved jeg simpelt hen ikke – om disse tyrkiske skinparlamentarikere, som jeg vil kalde dem, også er med i de forskellige grupper i Europarådet. De er ikke med i den socialistiske, det ved jeg, for der er ingen socialdemokratiske partier i Tyrkiet. De er forbudt. Men hvad med den konservative gruppe? Er et af de tyrki-

ske såkaldte partier og deres repræsentanter i Europarådet med i den konservative gruppe i Europarådet? Det vil jeg egentlig godt vide. Hvordan med den liberale gruppe? Det er hr. Bjørn Elmquist, jeg spørger.

Under alle omstændigheder ved vi, at der er blevet stemt sammen. Vi ved, at i spørgsmålet om eksklusivaftaler, som var til afstemning dernede, stemte de konservative kræfter sammen, og de tyrkiske skinparlamentarikere var dér en væsentlig allieret for de konservative kræfter.

Jeg kan ikke gøre for, at hr. Ole Bernt Henriksen er lidt allergisk over for ordet konservativ. Det kommer som lidt af en overraskelse for mig, at det skulle være et skældsord efter hr. Ole Bernt Henriksens opfattelse, men det var måske heller ikke det, han mente. Men o.k., hr. Ole Bernt Henriksen må i hvert fald se i øjnene, at begrebet konservativ dækker et bredt spektrum. Det gør det jo. Der er danske konservative, der er tyrkiske konservative. Jeg tvivler ikke om, at der er stor forskel, men da der formodentlig også er socialister i Tyrkiet, ligesom der er det i Danmark, er vi nødt til at foretage den slags inddelinger. Jeg skal meget gerne medgive hr. Ole Bernt Henriksen, at også når det drejer sig om socialistiske kræfter, er der tale om et meget bredt spektrum og meget stor forskel fra land til land.

Konservative kræfter er der altså i Europarådet, og her har vi set de konservative kræfter fra Danmark, som er indsat i overensstemmelse med frie valg, og hvis repræsentation i Europarådet er 100 pct. i orden, stemme sammen med konservative kræfter fra Tyrkiet, som er indsat på basis af ufrie valg, og som repræsenterer en stat, hvor menneskerettighederne undertrykkes på det groveste.

Det er den situation, vi ønsker bragt til ophør, og derfor vil jeg anbefale at stemme for det af hr. Pelle Voigt fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

Hvis hr. Lasse Budtz' forslag skulle komme først til afstemning, kan man for vores skyld lige så gerne stemme for det, for det vil være umuligt for noget menneske bortset måske for dem i den socialdemokratiske gruppe, som har pålagt hr. Lasse Budtz at fremsætte det, at se nogen forskel mellem de to dagsordener. Det er måske lidt partipolitisk pjat, det her. Det kan være, at socialdemokratiet